

[Udenrigsministeren].

noget lignende Art som de andre, og fra Juni Maaned 1928 har Kineserne erklæret denne Traktat for ophævet. Fra dansk Side bestred man, ligesom andre Stater, Berettigelsen af Opsigelsen, men faktisk gik man, da Kineserne foreslog Forhandlinger om en Nyordning af det traktatmæssige Forhold, ind paa at deltage i denne Forhandling, paa samme Maade som andre Stater gjorde det, og Resultatet blev en dansk-kinesisk Overenskomst af December 1928.

Denne gaar ud paa, at Danmark anerkender Kinas Frihed med Hensyn til at bestemme sine Toldsatser; den indeholder endvidere gensidigt Tilsagn om Mestbegunstigelsesret, og med Hensyn til Jurisdiktions-spørgsmaalet fastsættes der, at fra den 1. Januar 1930 skal Jurisdiktionsmyndigheden overgaa til Kina, dog under Forudsætning af, at Danmark og Kina ved Forhandling i den mellemliggende Tid er blevet enige om Formerne derfor, om de nødvendige Overgangsbestemmelser, og hvad der ellers staaer i Forbindelse dermed, og hvis en saadan Enighed ikke naas indenfor den paagældende Frist, vil Kina ikke være berettiget til uden Aftale med Danmark at overtage Jurisdiktionsmyndigheden, medmindre Kina samtidig er kommet til Forstaaelse med 8 andre betydningsfulde Stater, som nærmere er angivet, og man vil da kun kunne sætte de nye Regler i Kraft, for saa vidt de er i Overensstemmelse med de Aftaler, der træffes med de paagældende Stater. Endelig indeholder Overenskomsten et Tilsagn om, at der mellem Danmark og Kina snarlig skal optages Forhandlinger om en endelig Handelstraktat. Forholdet er i Øjeblikket for de Danske, der handler paa Kina, og de Danske, der opholder sig i Kina, i Virkeligheden dette, at der er en uklar Rets-tilstand. Fra kinesisk Side hævdes det, at Traktatordningen er bortfaldet, fra dansk Side anerkender man ikke dette. Men det er klart, at de danske Statsborgere, som overhovedet har Interesse i disse Forhold, hvad enten de nu opholder sig i Kina eller driver Forretning paa Kina, er i høj Grad interesserede i, at faste og regelmæssige Forhold tilvejebringes. Det er det, der opnaas ved denne Aftale, og med dette for Øje kan jeg da anbefale, at Tinget giver Bemyndigelse til Ratifikation af Traktaten. Spørgsmaalet har været drøftet i det udenrigs-politiske Nævn, hvor der ikke har vist sig nogen Art af afvigende Meninger om Sagen, saa jeg antager heller ikke, at der her skulde være nogen Vanskelighed derved.

Hans Rasmussen: Selv for dem, der kun har haft Lejlighed til meget flygtigt at gøre sig bekendt med Udviklingen i Kina, maa det staa klart, at den Nationalitets-rejsning, den Trang til Selvstændiggørelse, som har været fremme derovre i det fjerne Østen i den nyere Tid, efterhaanden maatte give sig Udslag i, at man afkaster det Aag, som den hvide Race gennem Tiderne har været i Stand til at lægge paa den gule Mand. Forholdene stiller sig nu saaledes, at det nye Kina mener ikke længere at kunne finde sig i de Overenskomster, der hidtil har været gældende, og jeg mener ikke, man kan sige noget til, at de Folk derovre forsøger paa at vise i Praksis, at de er en selvstændig Nation. Ud fra denne Betragtning mener jeg, at vi uden Skrupler skal slutte os til den Overenskomst, der her foreligger Forslag om. Det drejer sig om to Hovedspørgsmaal: for det første om Kinas Ret til selv at bestemme over sine Toldforhold og for det andet om Eksterritorialitetsretten. Jeg mener ikke, at vi paa noget af disse Felter med Udsigt til Held kan modsætte os Kinas Ønsker, jeg tror, vi handler klogt i at stille os imødekommende; det gør vi ved nu at slutte os til den Overenskomst, der her foreligger, og som jeg paa min Gruppes Vegne anbefaler til Vedtagelse.

Den højtærede Udenrigsminister nævnte det Forbehold, der er taget med Hensyn til Tidspunktet for Bortfald af Jurisdiktionsmyndigheden. Jeg ved ikke, hvor megen praktisk Betydning man kan tillægge dette Forbehold. Forholdet er jo det, at der naturligvis er ikke ubetydelige danske Interesser repræsenteretovre i Kina. Men hvis det kommer til at stille sig saaledes, at der ikke opnaas nogen Overenskomst inden den Frist, der her er sat, ser jeg ikke rettere end, at Danmark bliver nødt til at bøje sig for den Kendsgerning, der da sandsynligvis vil komme til at foreligge, naar Kina selv bestemmer, hvorledes Tingene skal være. Paa den anden Side skal jeg ikke benægte Muligheden af, at den Forhandling, der er stillet i Udsigt, og hvori Danmark muligt kan blive Deltager, kan bringe Resultater, der kan være af Betydning i den Overgangsperiode, som der her er Tale om.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale den her foreslaaede Overenskomst til Vedtagelse.

Vanggaard: Den foreliggende Traktat afviger i sin Type stærkt fra de Traktater, vi og andre Stater hidtil har haft med Kina. Men Forholdene har jo udviklet sig saaledes,